

ת"פ 22544/10/13 - מדינת ישראל נגד צ א

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 22544-10-13 מדינת ישראל נ' א (עציר)

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
צ א (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם, בן 58 שנים, הורשע על פי הודאתו בעבירות של נסיון הסגת גבול והיזק לרכוש במזיד.

כעולה מכתב האישום, הנאשם הגיע לבית אחיו, שם מתגוררת אמו, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול. הנאשם טיפס על חומת הבית, נכנס לחצר, ושבר מספר שלבים של התריס תוך שהוא דופק על שמשת החלון.

לנאשם 13 הרשעות קודמות בעבירות שונות בתחום האלימות, הסמים, הרכוש, הפרת הוראה חוקית ואיומים, לרבות עבירות מהסוג בו הורשע. הנאשם ריצה מספר עונשי מאסר ממושכים של 18 חודשים (פעמיים), 31 חודשים, 12 חודשים ו-8 חודשים. מהמאסר האחרון שבהם, בן 14 חודשים, השתחרר ב- 22.9.13, היינו כחודש לפני ביצוע העבירות דנן.

כנגד הנאשם תלוי מע"ת בן 6 חודשים שנגזר עליו בת"פ 18144-04-12 ו-6932-09-12, בהם הורשע בעבירות דומות ואף זהות שנעברו כלפי המתלונן בחודשים מרץ-אפריל 2012.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם גרוש ללא ילדים, שהתגורר לאורך השנים עם אמו בת ה-80. לדבריו, האם ניהלה אורח חיים התמכרותי בתחום האלכוהול. גדל במערכת משפחתית מורכבת ללא דמויות סמכותיות. הקשר עם אחיו מתואר כמרוחק. הנאשם לא גויס לצה"ל על רקע אי התאמה. החל שימוש בסמים ואלכוהול בשנות העשרים לחייו ושימוש זה הפך להתמכרות עמוקה לחומרים פסיכואקטיביים שונים, לרבות תרופות פסיכיאטריות. נעשו עמו נסיונות טיפוליים במסגרות שונות, לטווח קצר וארוך יותר, אך הוא התקשה להתמיד בהם ולשמור על נקיין לאורך זמן. לאורך השנים עבד באופן מזדמן, בשנים האחרונות אינו עובד ומטופל בתרופות נגד דכאון. ההתרשמות הינה מאישיות תלותית בעלת כוחות מצומצמים לערוך שינוי במצבו. גם סנקציות עונשיות לא הועילו להרתיע את הנאשם ולמתן את התנהגותו

התוקפנית, ועל כן קיים סיכון להישנות ההתנהגות העבריינית. עם זאת, בבית המעצר השתלב הנאשם במסגרת טיפולית הכוללת סדר יום מובנה, עומד בכללים נוקשים ובדרישות המסגרת, ולפיכך ממליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית של מאסר בפועל, שבמסגרתו יכול להשתלב בטיפול ממושך למכורים.

התובעת טענה כי בעקבות הרצידיביזם של הנאשם והתסקיר השלילי שהתקבל בעניינו, לפיו הנאשם מתקשה לבחון את מצבו ההתמכרותי לסמים ואלכוהול ולמצוא פתרונות, וכי נוטל אחריות באופן מילולי בלבד, ונוקט דפוסי התנהגות תוקפניים ומניפולטיביים. שירות המבחן נמנע מהמלצה וציין כי קיים סיכון ממשי להישנות העבירות, לנוכח העדר התובנה ואי ההרתעה מהמאסרים הקודמים. לדעת המאשימה, מתחם הענישה נע בין מאסר בעבודות שירות לתקופה המירבית לבין 18 חודשי מאסר בפועל, ולנוכח נסיבותיו המחמירות של הנאשם, ביקשה לגזור עליו מאסר בפועל ברף העליון של מתחם הענישה, להפעיל המע"ת במצטבר והטיל מע"ת, קנס ופיצוי.

הסניגורית ציינה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, נטל אחריות וחסך בזמן השיפוטי ובזמנם של העדים. הסניגורית ציינה כי מדובר בבית בו מתגוררת דרך קבע האם וגם הנאשם מתגורר שם, אך כאשר האח הגיע וראה כי הנאשם משתמש באלכוהול, גרש אותו מהבית והנאשם יצא אך לאחר זמן מה ביקש לחזור ולהכנס לבית, וכך בוצעה העבירה. הסניגורית טענה כי מדובר בעבירות ברף התחתון של עבירות הרכוש וחוק העונשין בכללותו. היא ציינה כי הנאשם לא נמצא ע"י שירות המבחן בעל כוחות מספיקים להשתלב בהליך גמילה ועל כן לא נעשה עמו נסיון טיפולי במסגרת תיקיו הפליליים בשנים האחרונות. עם זאת, במסגרת המעצר שולב הנאשם בהליך טיפולי בשם "צעד ראשון" במסגרת בית המעצר הדירים ומשתתף מיוזמתו בקבוצות טיפוליות מזה מספר חודשים.

לטענת הסניגורית, מתחם הענישה בגין העבירות נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל של מספר חודשים, ובנסיבות העניין יש להסתפק בהפעלת המע"ת התלוי נגד הנאשם ולהטיל עונש חופף, ולכל היותר לגזור עליו עונש מצטבר מינימלי.

הנאשם ביטא בפני בית המשפט נטילת אחריות וחרטה, הבנה לבני משפחתו הסובלים מהתמכרותו לאלכוהול, וביקש להתחשב במאמץ שעושה מה חמישה חודשים במסגרת הטיפולית בבית המעצר.

דין

עסקינן בנאשם לא צעיר, שמנהל אורח חיים התמכרותי ותלתי, ועל רקע השימוש בחומרים פסיכואקטיביים ודפוסי התנהגות תלתיים וכוחניים, שב ומסיג גבול בבית אחיו, בו מתגוררת אמו, בעת שהוא תחת השפעת אלכוהול, גורם נזקי רכוש ואינו מאפשר לבני משפחתו לחיות בשלווה.

הנאשם שב ונדון בשנים האחרונות לעונשי מאסר בשל ביצוע עבירות תקיפה, איומים, הפרת הוראה חוקית, הסגת גבול וגרימת היזק לרכוש במקרים רבים, שלא היה בהם כדי להרתיעו מלחזור על ביצוע העבירות, ואף נעשו במשך השנים נסיונות לשילובו בהליכי גמילה, אך ללא הועיל. נראה כי יש בסיס למסקנת שירות המבחן, כי הנאשם אינו בעל כוחות אישיותיים להתמיד בטיפול במסגרת קהילתית, ואולם במסגרת בית המעצר ובתנאים הקשיחים של בין כתלי הכלא,

ניכרה אצלו התמדה טובה יותר בטיפול. לפיכך המליץ שירות המבחן, באופן חריג, להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת שבמהלכה ימשיך לקבל את הטיפול למניעת התמכרות, שעשוי לסייע לו להימנע מביצוע עבירות נוספות לאחר שחרורו.

מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כתב האישום הינו בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל של מספר חודשים ועד שנה.

לנוכח עברו הפלילי המכביד של הנאשם והרצידיביזם המובהק במעשיו, העדר היכול להשתלב במסגרת טיפולית מחוץ לכלא אשר מעצימה את הסיכון להישנות בעבירות לאחר שחרורו, ומנגד - נטילת האחריות, התובנה המילולית שמגלה והתקווה כי ימשיך בטיפול למניעת התמכרויות שמקבל בין כתלי בית המעצר, ויצא נשכר, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

אני מפעילה את המע"ת של 6 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 6932-09-12.

בגין העבירות נשוא כתב האישום אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.

אני מורה כי המאסר המותנה שהופעל והמאסר שהוטל יצטברו ויחפפו זה לזה בהתאמה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 8.10.13.

אני מורה כי שב"ס ישלב את הנאשם בתכנית טיפול המשך למניעת התמכרויות, בהקדם האפשרי ובהתאם לניתן במסגרותיו השונות, וזאת בכפוף לכך שהנאשם ממשיך וימשיך לקיים את תנאי המסגרת הטיפולית.

6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים משחרורו, שלא יעבור עבירה בה הורשע.

בנסיבותיו הכלכליות, איני גוזרת קנס ואו פיצוי.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אייר תשע"ד, 13 מאי 2014, במעמד הצדדים.